

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

81. Sebaldvs, licet vir semper visus sit bonus, quiæ tamen moribundus nullum dedit confessionis faciendæ signum, ideò absolui non potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

cet Lugo *num.* 136. quia hæ consecrationes sunt actiones verè Sacramentales, non autem consecratio Ecclesiæ, aræ, aut calicis, &c.

Ad *primum* in contrarium patet ex dictis. Ad *secundum* dicimus, Deum nonnunquam etiam culpam venialem punire pœnâ graui. Ad *tertium* negamus, hîc vllum contemptum inueniri, aliàs etiam in frequenti mendacio reperiretur.

LXXXI. *Sebaldus vir Catholicus, & nullo scelere infamis ex pago suo Monachium negotiorum causa veniens ad Hospitium quoddam diuertit, in quo viarum domûs ignarus, dum noctu ex hypocausto exit, fallente pedum vestigio per scalas decidit, casu adeò graui, vt subito viribus destitutus nullum amplius confessionis faciendæ signum dare possit. Interim excitati strepitu domestici accurrunt, simulque patrem aliquem è Collegio Societatis IESV vocant, qui & repente adest, sed nec ipse aliquod confessionis signum dari iam aduertit, nec prius datum esse, ex alijs intelligit. Queritur. Vtrum Pater nihilominus Sebaldum saltem sub conditione absoluat?*

Videtur, quod possit. Ita multi ac graues AA. tum alij, tum ex Societate nostrâ, quos citat Diana 3. *part.* Tr. 3. *Resol.* 8. Et 4. *part.* Tr. 4. *Resol.* 92. Et 9. *part.* Tr. 6. *Resol.* 26. Imò Ioannes Caramuel in *Theol. Mor.* L. 3. D. 4. *num.* 154. putat, illum non tantùm posse, sed etiam teneri absoluerè. Probat *primò* ex auctoritate

tate

tate Clementis VIII. qui decidentem ex alto templi inter ipsum lapsum absoluit, vt sic certam mortem præueniret. *Secundò* ex praxi valde communi in diuersis prouincijs. Tertiò ex probabili fundamento præsentis debitæ dispositionis in moribundo. Tum quod in nostro casu Sebaldus passim probus vir fuerit habitus. Tum quod nemo præsumatur salutis suæ negligens. Tum quod diuinum auxilium tempore mortis specialiter adesse soleat. *Confirmatur* à pueris, qui sub conditione absolui solent ex communi Theolog. etiamsi dubium sit de dispositione ipsorum debitâ.

Resp. Sebaldum absolui à Patre non posse. Ita planè communis DD. vt testantur, & sequuntur Diana *loc. cit.* Card. de Lugo de pœnit. D. 17. num. 39 & Vasq. Q. 91. art. 1. d. 1. n. 10. alens: nullum esse, qui contrarium dicat. Probatum primò ex autoritate Conciliorum. Arausicanum 1. c. 2. Et Carthaginense. 4. c. 63. Item Leo M. Papa *epist. 41. ad Theodorum* dicunt: *Si moribundus subito obmutescat, potest penitentiam accipere & consequi, si volūtatis præuiae testimonium aliorum verbis habeat; vbi conditio hæc: si volūtatis præuiae & c.* sicut in omnibus omnino huiusmodi materijs, ponitur vt necessaria, non vt otiosa. Probatum *secundò* ex statuto Societatis IESV, quæ in ordinatione pro studijs superioribus Anno 1651. ad Prouincias missâ, prohibet n. 14. ne doceatur hæc

hæc sententia: *Moribundus, etsi nullum signum det, aut dederit contritionis, adeò vt Sacerdos nec sciat, nec prudenter putare possit, præcessisse sensibilem aliquam confessionem, absolui potest.*

Ex quo ego tria infero Societatem nostram concernentia. I. Hanc sententiam non posse ab vlllo ex PP. Societatis practicari, quia hic non valet regula illa juris: *Odia sunt restringenda*, tum quod prohibitio ista maximè posita sit ad tollendam praxin, cum vix vlli adhuc in Societate docuerint, multi autem practicârunt; tum quod doctrina moralis in Societate sit quasi forma, & regula praxis instituendæ, vt proinde hæc sine illâ subsistere nequeat. II. Nec sub conditione posse moribundum talem Sacramentaliter absolui; etiamsi, inquit *Arriaga de Pæn. D. 36. n. 28.* Sacerdoti diuinitus constaret, illum esse contritum, & optare confessionem; quippe dolor internus nullo signo externo manifestatus non facit accusationem sui sensibilem, qualè tamè sensibilem confessionem tanquam partem essentialem expressè requirit *Tridentinum sess. 14. can. 9.* III. In nullo casu contrarium licere, nec ob vitam optimam, & sanctam, atque vbique notam Ratio triplicis huius Corollarij est, tum quod hæc sententia absolutè, & absque limitatione prohibeatur. Tum quod aliter hætenus absolutio non sit data, nisi sub conditione, & ex præsumptione bonæ
dispo-

dispositionis ex bonâ famâ. Ergo cum nihilominus prohibitio posita fuerit, omnem hæc limitem & præsumptionem sustulerit, necesse est, aded vt putem, nec Sacerdotem absolui posse, si in introitu Missæ post confessionem factam subito sensibus destitutus corruat, quia illa oratio non est prolata ad accusationem & absolutionem Sacramentalem, vt bene docent Layman *L. 5. Tr. 6. cap. 8. num. 4.* & alij. Quia tamen in prædicta ordinatione nihil de vsu, ac praxi opinionis est expressè definitum, idcirco contrarium his tribus corollarijs aliorum sensum & vsum suis Authoribus relinquo.

Probatur iam *tertiò* responsio ratione. Tum quia vbi nulla est sensibilis accusatio, ibi nulla esse potest absolutio. Atqui in casu nostro nulla est sensibilis accusatio. Ergo, &c. nititur hæc ratio Tridentino recens citato. Tum quia tunc absoluere pœnitentē nullo modo possum, quando nec scio, nec prudēter putare possum, præcessisse sensibilem aliquam confessionem. Atqui in proposito nec scio, nec prudenter putare possum, præcessisse sensibilem confessionem, hoc ipso quod nullum huius habeam indicium. Ergo &c. Hoc argumentum supponit prohibitio Societatis nostræ, ex cuius verbis desumpta est, cuius maior est certa. Min. patebit ex solutione argumentorum.

Itaque ad *primum* in contrarium dicimus, fabulosum id esse, vt testatur Lugo *loc. cit. n. 34.* Ad *secundum* praxin hanc apud nostros Patres vi allatæ prohibitionis meo iudicio sublatam esse, si qui tamen eam adhuc retinent, illi aliorum sensum sequuntur. Ad *tertium.* Non adesse probabile fundamentum, sed meram piam præsumptionem, quæ minimè sufficiat, cum nec omnes in agone salutis suæ consulant, nec Deus efficaci semper auxilio opituletur. Ad *Confirmationem* negamus paritatem, cum in pueris sensibilis confessio adsit, & Sacramentum fuerit inchoatum, quod proinde petit, vt quo potest modo perficiatur saltem sub conditione, si rationale dubium sit de sufficiente dispositione, vt reuera est in pueris, minimè verò in casu nostro, vt ex dictis satis liquet.

LXXXII. *Senatus Curenensis jus habens presentandi ad beneficia curata statuit, vt quicunque ex petentibus ad presentationem designaretur, aliquid pecuniæ singulis Senatoribus numeraret. Queritur. Vtrum absque Simonia fieri hoc possit?*

Videtur non posse. Nam quodocunque in beneficijs interuenit *pactio* etiam absque pretio, committitur Simonia, vt ex communi docet Thom. Sanchez *L. 2. Consil. Moral. c. 3. dub. 25.* vbi etiam plura iura adducit. Sed hic interuenit *pactio* Senatûs cum præsentandis. Ergo committitur Simonia. Resp.